

אוֹשְׁפֵּץ חֲדָן עַמִּיה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (דברים לג) **אֲשֶׁר יָדַךְ** יִשְׂרָאֵל מֵכֶםֶד. וכְּתִיב, (ישעיה מט) **וַיֹּאמֶר לְיִעְבְּדִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתפְּאָר.**

(ויקרא כ"ד) **וַיֹּקַח אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זִית וְדָבְתִּית לְמַאֲוֹר וְגּוֹ,** אמר רַבִּי אַלְעָזֶר, הָא אוֹקְמוֹתָה. אֲבָל אַמְּאֵי אַסְמִיךְ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא פְּרִשָּׁה דָא, לְפִרְשָׁת מוֹעָדים. אֲלָא, בְּלָהו בּוֹצִינִין עַלְאַיִן, בְּלָהו בּוֹצִינִין לְאַדְלָקָא מְשַׁחַ רְבּוֹת עַלְאָה, וְהָא אַתָּמָר. וְעַל יְדֵי הָוּדִיאָה דִּישָׂרָאֵל, מִתְּבָרְכָּאָן עַלְאַיִן וְתַתָּאַיִן, וְאַדְלִיקָו בּוֹצִינִין, כַּמָּה דָאֹקְמוֹתָה דְּכְתִּיב, (משל כי) **שֶׁמֶן וְקַטְרָת יְשִׁמְחָה לְבָב, חֲדֹוֹתָא** (דף ק"ה ע"א) **דֻּעָלָאַיִן וְתַתָּאַיִן.**

רַבִּי אַבָּא פָּתָח, (תהלים לט) **שְׁמָחוֹ בִּיִּי** וְגִילּוֹ צְדִיקִים, (שםחו בִּיִּי) בְּמַה דָּאת אָמָר) **וּכְתִּיב,** (תהלים קיח) **זֶה הַיּוֹם עֲשָׂה יְיָיִן** גִּילָה וְגִשְׁמָחָה בּוֹ. וְאוֹקְמוֹתָה, דָהָא בְּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא (נ"א בְּמַזְעָרִיא) **בָּעֵי לְמַחְדֵי,** וְלְאַנְהָרָא אַגְפִּין, וְיִשְׂתַּכְחַ בְּרַבְשָׁ בְּחִדּוֹה, בְּגִין דָהָוּא **חִדּוֹה דְּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ** הָוּא הָוּי, דְּכְתִּיב **גִּילָה וְגִשְׁמָחָה בּוֹ בְּיוֹמָא.** בּוֹ: **בְּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וְכֹלָא חַד מֶלֶה.**

שְׁמָחוֹ בִּיִּי, כַּד דִּינִין אַתְּפִּין, וְרַחְמִי אַתְּעַרוּ, וְכַד מַתְּעֵרִי רַחְמִי, כְּדֵין וְגִילּוֹ צְדִיקִים, (בְּמַיְבָּ) **צְדִיק** וְצְדָקָ **מִתְּבָרְכָּא** **פְּחַדָּא,** **דָאָקְרוֹן צְדִיקִים,** **פְּמָה דָאַתָּמָר,**

דָּהָא אֵלֵין מִתְבְּרָכָאָן (ס"א מברכין) **לְעַלְמִין**, וְחַדָּאָן **לְעַלְמִין** כַּלְהָוּ. וְהַרְבִּינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל, אֵלֵין בְּנֵי מַהֲימְבוֹתָא, **לְאַתְקְשָׁרָא** בְּהָוּ.

וּבְכָלָא, בְּעֵי עַזְבָּדָא לְתַתָּא, **לְאַתְעָרָא** לְעַילָּא. תָּא חֻזִּי, מְאָן דָּא מֵר דָּלָא בְּעֵיָא עַזְבָּדָא בְּכָלָא, או מְלִין לְאַפְקָא לוֹן וְלִמְעַבֵּד קָלָא בְּהָוּ, תִּיפְחָה רַוִּיחָה. וְהָא הַכָּא פְּרַשְׁתָּא דָא אָוֹחַ, אַדְלָקָוֶת בּוֹצִינִיא, וְקַטְרָת בּוֹסְמִין, (פְּחַדָּא בּוֹנִין) דְּכַתִּיב שְׁמֵן וְקַטְרָת יְשָׁמָח לִבְוּ. (וּבַהֲאֵי) וּבַעַזְבָּדָא דָא אָשְׁתַּבָּח אַדְלָקָוֶתָּא לְעַילָּא וְחַדְוֹתָא לְתַתָּא (ס"א אַדְלָקָוֶתָּא וְחַדְוֹתָא לְעַילָּא וְתַתָּא) **וְאַתְקְשָׁרָתָא** כְּחַדָּא כְּדַקָּא יָאֹתָה. (וּבַעַזְבָּדָא דְּלַתָּתָא אַתְעָר עַזְבָּדָא דְּלַעַילָּא) אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, מִזְבֵּחַ דְּלַתָּתָא, אַתְעָר מִזְבֵּחַ אַחֲרָא. כְּהֵן דְּלַתָּתָא, אַתְעָר כְּהֵן אַחֲרָא. **בַּעַזְבָּדָא** דְּלַתָּתָא, אַתְעָר עַזְבָּדָא לְעַילָּא.

רַבִּי יוֹסֵי וּרַבִּי יִצְחָק הוּא אֶזְלִי בָּאוֹרָחָא, אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי לְרַבִּי יִצְחָק, כתיב (ישעיה נח) וְקַרְאָת לְשִׁבְתָּה עֲגָג לְקָדוֹשׁ ייְהוָה מְכַבֵּד וְגֹוֹ, וְכַבְּדָתוֹ מְעָשׂוֹת דָּרְכֵיכֶד שְׁפִיר. אָבֵל מִמְצֹואָה חָפֵץ וְדִבְרָה רָבָר מָה הַוָּא. וּמְאֵי גְּרִיעָוֹתָא הַוָּא לְשִׁבְתָּה.

אָמֵר לִיה, וְדָאי גְּרִיעָוֹתָא הַוָּא, דְּלִית לְךָ מֶלֶת וּמֶלֶת דְּגַפְיִק מִפְוִימִיה דִּבְרָה נֶשֶׁת, דְּלִית לְהָ קָלָא, וּסְלִיקָא לְעַילָּא, וְאַתְעָר מֶלֶת אַחֲרָא. וּמְאֵי הַוָּא. הַהֲוָא דְּאַקְרֵי

חול, (לעילא) מאיבונן יומין דחול. וכד אתער חול בימא קדיישא, גרייעותא הוा לעילא ודעאי. וקונדשא בריך הווא וכנסת ישראל שאלי עלייה, מאן הוा דבעי לאפרשה זווגא דילן. מאן הוा דבעי חול הכא. עתיקא קדיישא לא אתחזוי, ולא שרייא על חול.

בגין פה, הרהור מותר. מאי טעמא. בגין דהרהור לא עביד מדוי ולא אתעביד מגיה קלא, ולא סליק. אבל לברך דאפיק מלחה מפומיה, ההוא מלחה אתעביד קלא, ובקע אוירין ורקייעין, וסלקא לעילא, ואתער מלחה אחרא. ועל דא ממוצה חפצך ודבר דבר כתיב. ומאן דאפיק מלחה קדיישא מפומיה, מלחה דאוריתא, אתעביד מגיה קלא, וסליק לעילא, ואתערו קדושי מלכאה עלאה, ומטעטרן בריישיה, וכדיין אשטכח חדותא לעילא ותתא.

אמר ליה, ודעאי הבי הוा. זהא שמענא מלחה. אבל מאן דשاري בתעניתא בשבתא, עביד גרייעותא לשבת, או לא. אי תימא דלא עביד גרייעותא, הא סעודתי דמהיימנוותא בטיל מגיה, ועונגשיה סגי, הא חדותא דשבת בטיל מגיה.

אמר ליה, מלחה דא שמענא, דא הוא דאשגחן עלייה מלעילא, מפל בני עולם. בגין דהאי יומא,

חדותא הוּא לעילא ותתא. חדותא דכל חדון. חדותא,
דכל מה ימנotta ביה אשתקה. ואפלו רשיים דגיהנום
ביהין בהאי יומא. והאי בר נש לית ליה חדותה, ולית ליה
נייחא, ושניא דא מפל עלאין ותתאיין. פלהו שאlein
עליה, Mai Shniya דפלנייא הוּא בצערא.

ובשבעתה דעתיקא קדישא אתגלי בהאי יומא,
ואשתקה האי בצערא, צלותיה סלקא
וקיימא קמייה, כדיין אתקרוו כל גורי דיין דאתגרו
עליה, ואפלו אסתכמו בבי דינה דמלכא עליה לביש,
פלא אתקרו, בגין דבשבעתה דעתיקא אתגלייא, כל
חירו וכל חידו אשתקה, בגין דאתגלייא בהלו לא
דמלכא.

ועל דא תבין, קורעין לו גוזר דיינו של שבעים שנה.
מאן שבעין שנה. אלא אף על גב דאסכמו עליה
כל איבון שבעין כתרי מלכא, זה הוא אתחזוי בהופ, פלא
אתקרו. בגין דעתיקא קדישא בטיל (ס"א בטיל ליה והני) ליה
לבר נש, והני (דף ק"ה ע"ב) ملي, כד מתער עלייה בחלמא
בליליא דשבתא.

למלך דעבד הלולא לבריה, וגוזר חדותה על פלא.
בהאי יומא להלו לא, כל עלמא הוּו חדאן, ובר
בש חד היה עציב, תפיס בקהלרא. אתה מלכא לחדותה,

חַמָּא כֵּל עַמָּא חַדָּאן כִּמָּה דְּאֵיהוּ גָּזָר. זָקָף עִיבּוֹי, חַמָּא
הַהוּא בֶּר בְּשָׁתֶּפֶס בְּקוֹלָרָא עַצְיָב. אָמָר, וְמָה כֵּל בְּגַנִּי
עַלְמָא חַדָּאן בְּהַלּוּלָא דְּבָרִי, וְדָא תֶּפֶס בְּקוֹלָרָא. מִיד
פְּקִיד וְנִפְקִיד לִיה, וְשָׁאָרוּ לִיה מַקְוִילִירִיה. (ס"א מַקְטְּרוּיִי)
כֵּה הָאֵי דְּשָׁאָרִי בְּתֻעַבְתָּא בְּשַׁבְּתָא, כֵּל עַלְמָא חַדָּאן,
וְאֵיהוּ עַצְיָב, וְהָאֵי אֲתִפס בְּקוֹלָרָא. בְּשַׁעַתָּא
דַּעֲתִיקָא קְדִישָׁא אֲתִגְלִיָּא בְּהָאֵי יוֹמָא, וְאֲשַׁתְּבָחָה הָאֵי בֶּר
בְּשָׁתֶּפֶס בְּקוֹלָרָא, אָף עַל גַּב דְּאַסְכִּימָו עַלְיָה כֵּל אַינְנוּ
שְׁבָעָיו שְׁנַיִן דְּאַמְּרוֹן, כֵּלָא אֲתִקְרָע, וְלֹא שָׁאָרִי עַלְיָה
דִּינָא. בְּיוֹמָא אַחֲרָא אִית בֵּית רְשָׂוֹ לְמַקְרָע לִיה, בְּהַהוּא
יוֹמָא, כֵּל שְׁכַנּוּ שְׁבָתָ.

דְּלִית לְךָ יוֹם דְּלָא אֲשַׁתְּבָחָה בֵּית חִילָּא, וְמַאֲן דְּשָׁאָרִי
בְּתֻעַבְתָּא דְּחַלְמָא בְּהַהוּא יוֹמָא, לֹא סַלִיך הַהוּא
יוֹמָא עַד דְּקָרְעָה דִּינְיָה. אֲבָל לֹא דְּשָׁבָעִים שְׁנָה כִּיּוֹמָא
דְּשַׁבְּתָה. בְּגִין כֵּה, בְּהַהוּא יוֹמָא מִמְּשָׁ, וְלֹא בְּיוֹמָא אַחֲרָא,
דְּלִית רְשָׂוֹ לְיוֹמָא עַל יוֹמָא אַחֲרָא. כֵּל יוֹמָא, מֵה דְּאִירָע
בְּיוֹמָה, עַבְדִּיד. דְּלָא אִירָע בְּיוֹמָה, לֹא עַבְדִּיד. וְעַל דָּא
לֹא לְבָעֵי לִיה לְאַיְנָשׁ לְסַלְקָא לִיה מִיוֹמָא דָא לְיוֹמָא
אַחֲרָא. וּבְגִין כֵּה, דְּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ תְּגִיבָּנוּ, וְלֹא דְּבָר יוֹם
לְיוֹמָא אַחֲרָא.

וְתָא חַזִּי, לֹא לְמַגְנָא מַתְּעָרִי עַלְיָה בְּחַלְמָא, בְּגִין

לְמִתְבֹּעַ עַלְיהָ רְחִמִּי. וּוְיֵלֶה הַוָּא בֵּר נְשׁ דָּלָא מַתְעִירִ
עַלְיהָ, וְלֹא אָזְדַּעַ לֵיהַ בְּחַלְמָא, דָּהָא אֲקָרֵי רֵעַ. וּבְגִינִּי
כֵּה, (תהילים ח) לֹא יָגַרְךָ רֵעַ כְּתִיב. וּכְתִיב (משלוי יט) בֶּל יִפְקַד
רֵעַ, בֶּל יִפְקַד, בְּגִינִּי דָּאֵיהַ רֵעַ.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, כְּתִיב (ישועה נה) מִמְצֹא חִפְצָךְ וְדַבֵּר דָּבָר,
כִּיּוֹן דְּכִתִּיב מִמְצֹא חִפְצָךְ, מַהוּ וְדַבֵּר דָּבָר. אֶלָּא,
עַד דִּיגְזָר מַלְהָ בְּדַקָּא יָאֹתָה, וַיִּמְלָל לֵיהַ. וְדַאי בְּךָ הוּא
בְּרִירָא דְמַלְהָ, מִשְׁמָעָ דְכִתִּיב וְדַבֵּר דָּבָר. זֶבֶן אִינְנוֹן
יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי, עַלְיִיהַו כְּתִיב, (ישועה
ס) וַיֹּאמֶר אָךְ עַמִּי הַמָּה בְּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם
לְמוֹשִׁיעַ.

(ויקרא כה) וַיֵּצֵא בֶן אָשָׁה יִשְׂרָאֵלית וְהַוָּא בֶן אִישׁ מִצְרַיִם גַּוּ.
וַיֵּצֵא, רַבִּי יְהוּדָה אָמֶר, נְפָק מִכְלָלָא דְחוּלְקָא
דְיִשְׂרָאֵל, דְנְפָק מִכְלָלָא דְכָלָא, נְפָק מִכְלָלָא
דְמַהְימָנוֹתָא. וַיִּפְצֹא בְמַחְנָה, מִפְאָן אֹולִיפְנָא, כֹּל
דָאָתִי מִזְוָהָמָא דְזַרְעָא, לְסֻוף גָּלִילִיה לֵיהַ קְמִי כָּלָא. מִאן
גְּרִים לֵיהַ, זְוַהָּמָא דְחוּלְקָא בִּישָׁא דָאָתִי בֵּיהַ. דְלִית לֵיהַ
חוּלְקָא בְּכָלָלָא דְיִשְׂרָאֵל.

רַבִּי חַיִּיא פָּתָח, (משלוי כה) כְּבָוד אֱלֹהִים הַסְּתָר דָּבָר וּכְבָוד
מְלָכִים תַּקְוֹר דָּבָר. כְּבָוד אֱלֹהִים הַסְּתָר דָּבָר, דְלִית
רְשָׁוֹ לְבָר נְשׁ לְגָלָא מְלִין סְתִימִין, דָלָא אַתְמִסְרוֹ.

לאתגָלִיָּא. מלין דחַפְאָ לֹזֶן עֲתֵיק יומֵן, בָמָה דָאת אָמֵר,
(ישעה כב) לאכּוֹל לְשָׁבָעָה וְלִמְכָסָה עֲתֵיק. לאכּוֹל לְשָׁבָעָה,
עד ההוא אַתָּר דָאת לֵיה רְשֻׁוֹת וְלֹא יַתִיר. וְעַם כָּל דָא,
ולִמְכָסָה עֲתֵיק, לִמְכָסָה עֲתֵיק וְדָאי.

דָבָר אַחֲר, לאכּוֹל לְשָׁבָעָה, אַיִלּוֹן חֶבְרִיָּא דִידָעֵין אַרְחֵין
וּשְׁבִילֵין לִמְיַהָךְ בָאַרְחָה מִהִימְנוֹתָא בְּדָקָא יְאוֹת.
בְגּוֹן דָרָא דִרְבֵי שְׁמֻעוֹן שָׂאֵרִי בְגּוֹיִה. ולִמְכָסָה עֲתֵיק,
מַדְרֵין אַחֲרֵבֵין דָהָא בְּלָהּוֹן לֹא אַתְחַזּוֹן לאכּוֹל ולְשָׁבָעָה
ולְאַתְגָלִיָּא מלין בְגּוֹיִיהו, אַלְאָ לִמְכָסָה עֲתֵיק, בָמָה
דָאת אָמֵר, (קהלת ח) אל תַתֵּן אֶת פִיךְ לְחַטְיאָה אֶת בְשָׁרֶה.
בְיוּמוֹי דִרְבֵי שְׁמֻעוֹן, הוּוה בֶר נְשָׁ אָמֵר לְחֶבְרִיה, פָתָח
פִיךְ וַיַּאֲרוֹגֵן דִבְרֵיךְ. בֶתֶר דְשָׁכִיבָב, הוּוֹ אָמֵרִי, אל
תַתֵּן אֶת פִיךְ וְגֹו. בְיוּמוֹי, לאכּוֹל לְשָׁבָעָה. בֶתֶר דְשָׁכִיבָב,
ולִמְכָסָה עֲתֵיק. דִחְבְרִיָּא מְגַמְגָמִי, וְלֹא קִיְמִי בְמַלְיָן.
דָבָר אַחֲר, לאכּוֹל לְשָׁבָעָה: באַיִלּוֹן מלין דָאתגָלִיָּן.
ולִמְכָסָה עֲתֵיק: באַיִלּוֹן מַילִין דָאתחַפְּיִין.

(דף ק"ו ע"א)

וַיַּקְוֹב בֵן הָאָשָׁה הַיְשָׁרָאֵלית אֶת הַשֵּם, מַהוּ וַיַּקְוֹב. רְבִי
אָבָא אָמֵר, וַיַּקְוֹב וְדָאי, בָמָה דָאת אָמֵר, (מלכים ב
ב) וַיַּקְוֹב חֹר בְדָלְתוֹ, נִקְיַב מֵה דְתֹהָה סְתִים. וּשְׁם אָמוֹ
שְׁלוֹמִית בֵת דִבְרֵי, עד כָאן סְתִים שְׁמָא דָאמִיה, כִּיּוֹן
דְכַתִּיב וַיַּקְוֹב, נִקְיַב שְׁמָא דָאמִיה.

אמר רבי אבא, אֵי לֹא דְבוֹצִינָא קָדִישָׁא קַיִמָּא
בְעַלְמָא, לֹא אֲרַשִׁיבָא לְגַלְאָה, (מִבְאָן וְהַלְאָה) דָהָא לֹא
אתִיהִיב מֶלֶת דָא לְגַלְאָה אֶלָּא לְחַבְרִיאָה, דָאִינּוּ בֵין
מִחְצָדִי חַקְלָא (דָאי לֹא). תִיפְחָה רַוְחִיהָוָן דָאִינּוּ דָאִתְיָין
לְגַלְאָה, לְאִינּוּ דָלָא יִדְעַי.

תָא חֹזֵי, כתיב וַיַּצֵּן בְמִחְנָה בֵן הַיְשָׁרָאֵלִית וְאִישׁ
הַיְשָׁרָאֵלִי, הָאֵי קָרָא הָא אָזְקִימָנָא, אָבָל דָא בָר
אִינְתוֹ אַחֲרָא דָאָבּוֹי, בָעַלְהָ דְשְׁלוֹמִית הָוֹה. וּכְיוֹן דָאַתָּא
הָהוּא מִצְרָאָה עַלְהָ, בְפִלְגּוֹת לִילִיא, תָב לְבִיתָא וַיַּדְעַ
מֶלֶת, אַתְפְּרַשׁ מִנְהָה וְלֹא אַתָּא עַלְהָ. וּנְטַל אִינְתוֹ אַחֲרָא,
וְאוֹלֵד לְהָאֵי, וְאַקְרֵי אִישׁ הַיְשָׁרָאֵלִי, וְאַחֲרָא בֵן
הַיְשָׁרָאֵלִית. אֵי אִינּוּ אִינּוּ הַכָּא כְחַדָּא, מַאֲיָ קָא בְּעֵי
הַכָּא שֶׁמֶא קָדִישָׁא. וְאַמְאֵי קָלְל שֶׁמֶא קָדִישָׁא.

אֶלָּא, אִישׁ הַיְשָׁרָאֵלִי אָמַר מֶלֶת מַאֲמִיהָ, מַגּוֹ קְטַטָּה.
מִיד וַיַּקְוֵב בֵן הָאָשָׁה הַיְשָׁרָאֵלִית. כַמָּה דָאַת
אָמַר, וַיַּקְוֵב חֹור בְדַלְתָו. רַזְאָ דְמֶלֶת, נְטַל הָיָה דְשֶׁמֶא
קָדִישָׁא, וְלִיְיט, לְאָגְנָא עַל אֲמִיהָ. וְדָא הוּא נְקִיבָא,
דָאִיהוּ נְקִיב וַפְרִישׁ שֶׁמֶא קָדִישָׁא. וְלִמְחַצְדִי חַקְלָא
אָתָמַר. וַרְזָא דְמֶלֶת, (משל לו) בַנְדָרֶךְ אָשָׁה מַנְאָפָת וְגֹוּ,
וּבָאָה חִולְקִיהָוָן דְצִדְיקִיָּא, דִידְעַיָּן מֶלֶת, וּמְכַסְּיָין לָהּ.
וְעַל דָא אָתָמַר, (משל בה) רַיְבָךְ רַיְבָא תְרַעַךְ וְסֻוד אַחֲרָא אֶל
תְגָל.

ה' בתראה, הוות נוקבא דינקה בתריין סטרין, בגין כך נטלא זיין דמלכא, ונוקמת גקמה, דכתיב הוצא אט האמכלל. על דא כתיב, איש אמו ואביו תיראゴ, דחילו האמא אקדרים לאבא. וופאין אינון ישראל בעלה מא דין ובעה מא דאתה.

(ויקרא כ"ד) ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו. רבי יהודה אמר, זה אוקמויה. אבל כי יקלל אלהיו סתים. ובגין דאמר אלהיו סתם, לך ונשא חטאו. זה לא ידעigen מאן הויא אלהיו, מאן דחלא דיליה, אי אחד מן השרים, או חד מן ככבייא, או חד מדברי עולם.

אמר רבי יוסף, אי צדק גמור הויא, לא יתער (ס"א מלחה חיליהון, וכיוון דאתער מלה דא, חיישין מינות אזדריקת ביתה, ולא ימות (ס"א אמר רבי יוסף, אפלו צדק גמור לא ימות) על דא, בגין דאייה מלה סתים.

רבי יהודה אמר, דאין לייה לטב בהא, דאי אמר אלהי, יכıl למטען אלהי דתוה עד השטא, דאתמשפנא אברתיה בלבאי, והشتא אהדרנא לקבלא מהימנותא עלאה. אבל אי אמר יי' אלהים, או יי', ונקייב לייה בשמא, האי לית לייה למטען בהאי, בגין דדא הויא מהימנותא דכלא, וכל את ואות (צ"ב ע"ב) דשמעא קדיישא דא, סלקא לשמא שלימה. (ס"א לשבחא)

דָּבָר אחר וַיְקֹבֵן הָאֲשָׁה הַיְשָׁרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיַּקְלֵל.
רַبִּי יִצְחָק אמר, וַיְקֹבֵן הָאֲשָׁה, אַמְّאִ. אֶלָּא כִּמָּה
 דָּאוּקָמוֹה. אֲבָל הָאִישׁ הַיְשָׁרָאֵלִי, בַּעַלְהָ דְּשְׁלוּמִית הָוּה.
רַבִּי יְהוֹנָה אמר, בְּרִיהָ בַּבָּעַלְהָ דְּשְׁלוּמִית מְאַנְטוֹ אַחֲרָא
 הָוּה. אָמַר **רַבִּי יִצְחָק**, נָצַו כְּחַדָּא, וָאָמַר לֵיהּ מֶלֶת
 מַאֲימִיהָ, וְכִי אָבּוֹי הָוּה דָּאַתְקַטֵּל בְּשָׁמָא קָדִישָׁא, כִּמָּה
 דָּאוּקָמוֹה דָּכְתִּיב (שמוחה ב) הַלְּהָרְגָּנִי אַתָּה אָוּמָר, דָּהָא
בְּשָׁמָא קָדִישָׁא, קָטִיל לֵיהּ מֹשֶׁה, וְעַל דָּא אָוּשִׁיט מֶלֶת
לְקַבְּלִיהָ.

וְדָא הוּא דָכְתִּיב, וַיְקֹבֵן הָאֲשָׁה הַיְשָׁרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם
 וַיַּקְלֵל וַיִּבְיאֹו אֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה. אַמְּאִ. (ס"א לְגַבֵּיהָ דְּמָשָׁה
 בְּגִין דְּקַטִּיל לְאָבוֹהִי וּמוֹ) בְּגִין דְּמַטָּא לְגַבֵּיהָ דְּמָשָׁה, עַל דְּקַטִּיל
 לְאָבוֹהִי **בְּשָׁמָא קָדִישָׁא**. בְּגִין כֵּךְ וַיִּבְיאֹו אֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה.
כִּיּוֹן דְּחַמָּא מֹשֶׁה, מִיד וַיִּבְיחֹוּ בְּמִשְׁמָר, וְאָבָא וּבָרָא
בְּפָלוֹ בִּידָא דְּמָשָׁה.

(וַיִּקְרָא כ"ד) **אִישׁ אִישׁ בַּיִּקְלֵל אֶלְהִיוּ וְנַשְּׂא חַטָּאוֹ**. **רַבִּי יִצְחָק**
פָּתָח, (תהלים פא) שְׁמַע עַמִּי וְאַעֲדֵה בְּךָ יִשְׁרָאֵל אֶם
תִּשְׁמַע לֵי לֹא יְהִי בְּךָ אֶל זֶר וְלֹא תִשְׁתַּחַווּ לְאֶל גִּכְרָה,
כִּיּוֹן דָּכְתִּיב לֹא יְהִי בְּךָ אֶל זֶר, מַאי וְלֹא תִשְׁתַּחַווּ לְאֶל
גִּכְרָה. (דף ק"ו ע"ב) **אֶלָּא** לֹא יְהִי בְּךָ אֶל זֶר, **דְּלֹא יְיֻולְּ בָּר**
בֶּשׁ לְיִצְרָר הָרָע בְּגֹויָה, **דְּכָל מַאן דָּאַתִּי לְאַתְחְבָּרָא בֵּיהָ**,

אל זר שרייא בגויה, דהא כד אתה בר נש ביה מיד
אתה לאעברא על פטגמי אוריתא, אתה לאעברא על
מהימנותא דשמע קדיישא, ואתה לבר למסגד לטעון
אחרן, ועל דא בתיב, לא יהיה לך אל זר, כיון שלא
יהיה לך אל זר, לא תיתי למסגד לטעון אחרן, ולמעבר
על מהימנותא דשמע קדיישא. הדא הוא דכתיב, ולא
תשתחוה לאל נבר, ומהימנותא בישא דבר נש דא הוא.
ועל דא כי יקלל אלהיו, דיכילת מטען דהוא ליט
לההוא אל זר, יצרא בישא דשריא עלייה לזמנין,
ואנן לא ידען מלוי איקשוט או לאו. ועל דא, ונשא
חטאו. אבל ונוקב שם יי' מות יומת.

אמר רבי יהודה, אי הבי, אמרי ונשא חטאו, ונסלח
חטאו מבעי ליה. (ס"א אלא) אמר ליה, בגין דאמר
אלהי ומה דאקיימנא סתום, ולא פריש. רבי חייא אמר,
כי יקלל אלהיו סתום, ולא פריש, והא ודי ונשא חטאו.
אבל ונוקב שם יי' מות יומת, דהא הכא תליה
מהימנותא דכלא, ולית ליה רשו לטען עלייה כלל.
אמר רבי יוסף, הבי הוא ודי, דהא שמע דא
מהימנותא דעלאי ותתאי. ועל דא קיימין עלמין
כלחו, באת חד זעירא, תלין אלף אלףין ורבוא רבבן
עלמין דכSophין, ועל דא תנין, אתוון אלין, קשידין

אלין באליין, וכמה אלף רבנן עלאיין (ס"א עלמיין), תלין בכל זאת ואת, ואסתליקו ואתקשרו במתהימנותא (באחגלאיה) וסתים בהו, מה דלא אתדקנו עלאיין ותתאיין, אוריתא בהו תליא, עלמא דין ועלמא האתי, הווא ושמיה חד. ועל דא כתיב, (תהלים לט) אמרתני אשמרה דרכי מחתוא בלשוני. וכ כתיב (קהלת ח) אל תתן את פיך לחתיא אתبشرך.

רבי חזקיה פתח, (شمota יט) לא תגע בו יד כי סקל יסקל או יירה יירה אם בהמה אם איש לא יחי במשוד היובל. ומה טורא דסיני, דאייה טורא בשאר טורי עלמא, בגין דאתחיז עלייה יקרא דמלפָא קדיישא, כתיב לא תגע בו יד כי סקל יסקל או יירה יירה, מאן דקריב למילפָא לא כל שבן. ומה טורא דסיני דיכיל בר נש לאושיט ביה יד ארח יקר בדחילו, כתיב לא תגע בו יד סתם, ואפילו בארח יקר. מאן דאוושיט ידיה בארח קלנא לקביל מלפָא, לא כל שבן.

רבי ייסא פתח ואמר, (شمota ג) אל תקרב הלום של בעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומדת עליו אדמת קדש הווא. ומה משה, דמן יומא דאתיליד זירתא קדיישא עלאה לא אעדי מגיה, כתיב ביה אל תקרב הלום. אמר ליה, משה, עד כאן לא אנת כדי לאשתטמ שא ביקר,

של בעליך. ומה משה כה, דתוה קרייב בדחליו בקדושה כתיב ביה הבי. מאן דקרייב בארכ קלבא לגבי מלכא, על אחת כמה וכמה.

רבי אבא אמר, איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו. תא חזי, פד הו ישראל במצרים, הו ידע באינון רברביבי עלמא, דמנן על שאר עמיין, וכל חד וחד תהה ליה דחלא בלחודי מגיה. כיון דאתקשו בקשררא דמיהימנותא, וקריב לוז קוידשא בריך הוא לפולחניהם, אתפרשוי מביהו וקריבו לגבי מיהימנותא עלאה קדישא. ובגין כה כתיב, איש כי יקלל אלהיו, אף על גב דפולחנא נוכראה הוא, כיון דאנא פקידת לוז ממנא לדברא עלמא מאן דלייט ומבזי לוז, ונשא חטאו ודאי, דהא ברשותי קיימין ואולי ומדברין בני עלמא. אבל ונוקב שם יי' מות יומת, לאו ונשא חטאו כמה לאילין, אלא מות יומת. מות בעלים דין, יומת בעלים דין. לאילין ונשא חטאו, בגין דמבי עובדי יDOI, מבזי לשמשי דאנא פקידית, ואסיר הוא, אבל מיתה לא אתחייב בהו.

רבי שמעון היה אויל בארכא, והוא עמיה רבי אלעזר ורבי אבא ורבי חייא ורבי יוסי ורבי יהודה מטו לחדר טיקלי דמייא, פוסקרא רבי יוסי בקטפוי לגוי מיא,

אמר (דף ק"ז ע"א) קויטרא דקוסטיא דמיא ולואו לא שכיה. אמר ליה רבי שמעון, אסיר לך. שימושא דעלמא הוא, ואסיר לאנהגא קלנא בשימושא דקודשא בריך הוא וכל שבען דאינון עובדי קשות, בני מוסי דקסטרא עלאה שכיה. פתח ואמר, (בראשית א) וירא אלhim את כל אשר עשה והבה טוב מאד. וירא אלhim את כל אשר עשה, סתם, אפילו נחשים ועקרבים ויתושים, ואפילו אינון דאתה צוין מחייב עולם, בכלחו כתיב והגה טוב מאד בלחו שימושי עולם, מדברי עולם, ובני נשא לא ידע. עד ההו אזי, חמיו חד חוויא מדבר קמייה, אמר רבי שמעון, ודאי דא איזיל לארכשא לו ניסא, רהת ההוא חוויא קמייה, וקטר בחד אפעה בקייטרא דארחה סטונ (ס"א נצ) חד בחד ומיתו. פד מטונ, חמיו לוון לתרוייתו שכיבין בארכחא. אמר רבי שמעון, בריך רחמנא דרחייש לו ניסא. דהא כל מאן דאסתכל בהאי, פד איהו בקיומיה, או איהו יסתכל בבר נש, לא ישתויב ודאי, כל שבען אי יקרב בחדיה. קרא עלייה, (תהלים צא) לא תאנפה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך. ובכלא עביד קודשא בריך הוא שליחותא דיליה, ולית לו לאנהגא קלנא בכל מה דאיהו עבד. ועל דא כתיב, (תהלים קמה) טוב יי' לפל ור חמיו על כל מעשו, וכתיב, יודוק יי' כל מעשיך. (נדפס

רבי שמעון פתח, (שיר השירים ב) **אנני חבצלת השרון** שושבת העמקים. כמה חביבה בנסת ישראל קומי קודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא משבח ליה, והיא משבחת ליה תדир. וכמה שבחין ומזרין אתקנת ליה למלא תדир. זאה חולקיהון דישראל, דאחידן בעדבא דחולקא קדיישא, כמה דכתיב, (דברים לב) **כִּי חָלַק יְיָ עָמוֹ יְעַקֵּב חֶבֶל נְחַלָּתוֹ**.

אנני חבצלת השרון, דא בנסת ישראל, דאקרי חבצלת, **דקימא בשפירו דנווי בגנטא דען לאתבטעה**. השרון, דהיא (נטרת נ"א שרה) ומשבחת ליה למלא עלאה. דבר אחר אני חבצלת השרון, דבעיא לאשתקאה משקיין דנהלא עמייקא, מבועא דנהליין. כמה דעת אמר (ישעה לו) היה השרון (בערבה). (לאגם מים) **שושבת העמקים, דקימא** (בראשית רכ"א ע"א) **בעמיקתא דכלא**.

שושבת העמקים. מאן איבונן עמקים. כמה דעת אמר (תהלים קל) **ממ עמקים קראתיך יי'**. חבצלת השרון, מההוא אתר דשקיין דנהליין עמייקין נפקין, ולא פסקין לעלמיין. **שושבת העמקים**, שושבת דההוא אתר דאקרי עמייקא דכלא, סתים מפל סטリン.

תא הזי, בקדמיתא חבצלת ירוזא, בטרפין ירוזין לברת שושנה, בתריין גווגין סומק וחוור. **שושנת**: בשית

טרפין. שופת: דשניאת גוֹנָהָא, ואשׁתניאת מְגֻונָא לְגֻונָא. שופת, בקדמיה חבצלת, בזמנא דבעיא לאזדוּגא ביה במלפַא, אקרֵי חבצלת. בתר דאתדבקת ביה במלפַא, באינון בשיקין, אקרֵי שושנה. בגין דכתיב (שיר השירים ה) שפטותיו שושבים. שופת העמיקים. זה היא שניית ומשניאת גוֹנָהָא, זמגין לטב, וזמגין לביש. זמגין לדינה, וזמגין לרַחמי.

(בראשית ג) ותרא האשה כי טוב העין למأكل וכי תאוה הויא לעיניים וגו'. תא חזוי, דהא בני נשא לא ידעתן, ולא מסתכלין, ולא משגיחין, בשעתא דברא קידשא בריך הוא לאדם, ואוקיר ליה ביקרו עלאה, בעא מגיה לאתדבקא ביה, בגין דישתחבז ייחידאי, ובלבא ייחידאי, ובatter דדיביקותא ייחידאה, דלא ישתני ולא יתהפה לעלמין, בההוא קשר דמהימנותא ייחידאה, דכלא ביה אתקשר. הרא הוא דכתיב וען החיים בתוך הגן. ולבתר סאטו מאורחא דמהימנותא, ושבקו אילנא ייחידאה עלאה מכל אילניין, ואתו לאתדבקא באתר דמשתני ומתחפה מגוֹנָא לְגֻונָא, ומיטב לביש, ומבייש לטב, ונחתו מעילא לחתא, ואתדבקו לחתא בשבויין סגיאין, ושבקו עלאה דכלא, זה הוא חד, ולא אשׁתני לעלמין. הִקְאָה הוא דכתיב, (קהלת ז) אשר עשה

האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים. והמה בקשו חשבונות רבים וدائית, כדיין אתה פך לבייהו בה הוא סטרא ממש, זמגין לטוב, זמגין לביש, זמגין לרחמי, זמגין לדינא. (דף ק"ז ע"ב) כשהוא מלה ואתדקתו בה וدائית. ומה בקשו חשבונות רבים, ואתדקתו בה.

אמר ליה קודשא בריך הוא, אדם, שבכת חוי, ואתדקתה במוותא. חוי, דכתיב ועין החיים בתוך הגן, עץ דאתקורי חיים, דמן דאחד ביתה, לא טעים טעם אֵמוֹתָא לעלמיין. ואתדקתה באילנא אחרא, הא וدائיתו הוא לקבלתך. הדא הוא דכתיב, (משל ח) רגליה יורדות מוות וגוו. וכתיב (קהלת ז) ומוֹצָא אֲנִי מַמְּוֹת אֶת הָאָשָׁה. וدائית באתר דמוותא אתדק, ושבק אתר חוי, בגין כה אתגזר עליה ועל כל עלמא מוותא.

אי הוא חטא, כל עלמא מי חטאנו. אי תימא דכל ברין אתו ואכלו מאילנא דא, ואטרמי מכלה. לאו הכי, אלא בשעתא דאדם קאים על רגליו, חמוף ליה ברין פלהו, ורחלו מקמיה, והוא נטליין בתיריה, בעבדין קמי מלפה. והוא אמר לו, أنا ואתונ, (תהלים צה) בזאו נשתחווה ונכרעה נברכה לפני יי' עושנו, וכלהו אתו בתיריה. פיוון דחמו דאדם סגיד להאי אתר, ואתדק ביה, כלחו אתמשבי אבתיריה, וגרים מותא ליה, וכלל עלמא.

כִּדְין אֲשֶׁתְּבִי אָדָם לְכַמָּה גּוֹנֵבִין, זָמְגִין לְטָב, זָמְגִין
לְבִישׁ. זָמְגִין רֹוגֵזָא, זָמְגִין בְּיִיחָא. זָמְגִין דִּיבָא,
זָמְגִין רְחַמִּי. זָמְגִין חַיִּי, זָמְגִין מוֹתָא. וְלֹא קָאִים בְּקִיּוֹמָא
תִּדְיר בְּחַד מְפִיָּהוּ. בְּגִין דְּהַהוּא אַתָּר גְּרָמָא לֵיה. וְעַל דָּא
אֲקָרִי, לְהַט הַחְרָב הַמְתַהְפַּכָּת, מִן סְטָרָא דָא, לְסְטָרָא
דָא, מִן טָב לְבִישׁ, מִן רְחַמִּי לְדִינָא, מִן שְׁלוֹם לְקָרְבָּא,
אַתְּהַפִּיכָת הִיא לְכָלָא. וְאֲקָרִי טָב וְרָע, דְּכַתִּיב וּמַעַז
הַדּוּעַת טָב וְרָע לֹא תָאֵל מִמְנוּ.

וּמְלֻכָּא עַלְּאָה, רְחַמָּא עַל עֲזַבְדִּי יְדוּי, אָוֹכָה לֵיה, וְאָמָר
לֵיה וּמַעַז הַדּוּעַת טָב וְרָע לֹא תָאֵל מִמְנוּ,
וְהַוָּא לֹא קִבֵּיל מִנִּיה, וְאַתְּמִשֵּׁךְ בְּתַר אַתְּתִּיה, וְאַתְּתִּרְךְ
לְעַלְמִין. דָּהָא אַתְּתָא לְאַתָּר דָא סְלִקָּא, וְלֹא יַתִּיר.
וְאַתְּתָא גְּרִים מוֹתָא לְכָלָא.

תָּא חֹזֵי, לְעַלְמָא דָאָתִי כַּתִּיב, (ישועה סה) כִּי כִּימִי הָעֵץ יִמְיִ
עַמִּי. כִּימִי הָעֵץ: הַהְוָא עֵץ דָאַשְׁתָמֹדָע. בְּיַה זָמְגָא
כַּתִּיב, (ישועה כה) בְּלֹעַ הַמְּוֹתָא לְגַצָּח וּמַחָה יְיָ אֱלֹהִים דָמָעָה
מַעַל כָּל פָּנִים.

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פרק ב' בָּהָר

(ויקרא כ"ה) וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלֹהִים מֵשֶׁה בָּהָר סִינִי לֵאמֹר. דְּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיכֶם כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ וְגַוּ. רַبְּי אֶל עֹזֶר פְּתַח, (ויקרא ז) זֹאת תּוֹרַת הַעוֹלָה הִיא הַעוֹלָה וְגַוּ. הָאֵי קָרָא בְּכֶنֶסֶת יִשְׂרָאֵל אָזְקִימָנָא, דָהִיא סַלְקָא וּמְתַחְבָּרָא בְּמַלְפָא קָדִישָׁא בְּזֻוּגָא שְׁלִים.

הִיא הַעוֹלָה עַל מָזְקָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלִּילָה וְגַוּ. תָּאַחֲזֵי, כִּיּוֹן דַעַל לִילִיא, וַתַּרְעִין סְתִימִין, דִינִין תַּתָּאַיִן מַתְעָרִין בְּעַלְמָא, וְאַזְלִין וְשָׁאַטִין, חַמְרִי וְאַתְגִּי וְכָלְבִי. חַמְרִי הָא אָזְקִימָנָא, וְכָלְבִי וְאַתְגִּי, לֹא שָׁאָטָן וְלֹא אַזְלִין, אֶלָּא בָהוּ עֲבָדִי חַרְשֵׁיָא לְבָנִי נְשָׁא. כְּגַון בְּלָעָם, וְאָזְקִמְיהָ. כְּדִין כָּל בְּנֵי עַלְמָא נִיְמִין, וְמִזְבֵּחַ תַּתָּאַה דָלְבָר אַתְזָקָד.

בְּפִלְגּוֹת לִילִיא, אַתְעַר רֹוח צְפּוֹן, וְמַהְוָא מִזְבֵּחַ תַּתָּאַה, נִפְיק שְׁלָהוֹבָא דָאַשָּׁא, וַתַּרְעִין אַתְפְּתַחְוֹ, וְדִיבֵּין תַּתָּאַיִן אַתְכְּבָשׁוֹ בְּנוֹקְבִּיהָ, וְהַוָּא שְׁלָהוֹבָא אַזִּיל וְשָׁאָט, וַתַּרְעִין דְגַן עַדְן אַתְפְּתַחְוֹ, עד דְמַטִּי (נ"א צְפָרָא) הַהְוָא שְׁלָהוֹבָא, אַתְפְּלָג לְכַמָּה סְטְרִין דְעַלְמָא, וְעַל (ק"ח ע"א) תְּחוֹת גְּדֹפּוֹי דְתִרְגּוֹלָא וְקָאָרִי.

כְּדִין קְוִידָשָׁא בָּרֵיךְ הוּא אַשְׁתַבָּח בֵּין צְדִיקִיָּא, וּבֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִשְׁבָּחָת לֵיהּ לְקְוִידָשָׁא בָּרֵיךְ הוּא, עד

פרק ב' בָּהָר

(ויקרא כ"ה) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֵשֶׁה בָּהָר סִינִי לֵאמֹר. דְּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיכֶם כִּי תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ וְגַם. רַبְּי אֶל עֹזֶר פָּתָח, (ויקרא ז') זֹאת תּוֹרַת הַעוֹלָה הִיא הַעֲוֹלָה וְגַם. הָאֵי קָרָא בְּכֶنֶסֶת יִשְׂרָאֵל אָזְקִימָנָא, דָהִיא סָלָקָא וּמְתַחְבָּרָא בְּמַלְפָא קָדִישָׁא בְּזֻוּגָא שְׁלִים.

הִיא הַעֲוֹלָה עַל מָזְקוֹדָה עַל הַמְזֻבָּחַ כָּל הַלִּילָה וְגַם. תָּאַחֲזֵי, כִּיּוֹן דַעַל לִילִיא, וַתַּרְעִין סְתִימִין, דִינִין תַּתָּאַיִן מַתְעָרִין בְּעַלְמָא, וְאַזְלִין וְשָׁאַטִין, חַמְרִי וְאַתְגִּי וְכָלְבִּי. חַמְרִי הָא אָזְקִימָנָא, וְכָלְבִּי וְאַתְגִּי, לֹא שָׁאָטָן וְלֹא אַזְלִין, אֶלָּא בָהוּ עֲבָדִי חַרְשֵׁיא לְבָנִי נְשָׁא. כְּגַון בְּלָעָם, וְאָזְקִמְיהָ. כְּדִין כָּל בְּנֵי עַלְמָא נִימִין, וְמַזְבָּחַ תַּתָּאַה דָלְבָר אַתְזָקָד.

בְּפִלְגּוֹת לִילִיא, אַתְעַר רֹוח צְפָוֹן, וְמַהְוָא מַזְבָּחַ תַּתָּאַה, נַפְיַיק שְׁלָהוֹבָא דָאַשָּׁא, וַתַּרְעִין אַתְפָתָחוֹ, וְדִיבֵין תַּתָּאַיִן אַתְכְּבָשׁוֹ בְּנוֹקְבִּיהָ, וְהַוָּא שְׁלָהוֹבָא אַזִּיל וְשָׁאָט, וַתַּרְעִין דְגַונָּן עַדְן אַתְפָתָחוֹ, עד דְמַטִּי (נ"א צְפָרָא) הַהְוָא שְׁלָהוֹבָא, אַתְפָלָג לְכַמָּה סְטָרִין דְעַלְמָא, וְעַל (ק"ח ע"א) תְּחוֹת גַּדְפּוֵי דְתִרְגּוֹלָא וְקָאָרִי.

כְּדִין קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַשְׁתַבָּח בֵּין צְדִיקִיָּא, וּבְכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִשְׁבָּחָת לֵיהֶן קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עד

דָּאַתִּי צְפְּרָא. כִּיּוֹן דָּאַתִּי צְפְּרָא, אֲשֶׁתְּכָהוּ מִשְׁתְּעֵין בְּרוֹזָא
חֲדָא. וְאֵיתָ לָהּ נִיחָא בְּבָעַלְהָ. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב, עַל
מָזְקָדָה עַל הַמְזֻבָּחַ כָּל הַלִּילָה וְגוֹ. עַד הַבָּקָר, דָהָא
בְּצְפְּרָא דִינֵין וְשַׁלְחוּבֵין אֲשֶׁתְּכָבוּ, וּכְדִין אַתְעַר אַבְרָהָם
בְּעַלְמָא, וּבְנִיחָא הוּא דְכָלָא.

תָא חֲזִי, כִּיּוֹן דַעֲלוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא, לֹא אֲשֶׁתְּכָהוּ בָהּ
דִינֵין תְּתָאֵין, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הָוֹת בָהּ בְּנִיחָא, עַל
כָּנֶפֶי דְכָרוֹבִים. כִּמָה דָאַתָּמָר, דְכַתִּיב, (ישעה א) צְדָקָ יְלִין
בָהּ. כְדִין הָוֹת לָהּ נִיחָא מְפָלָא. דָהָא יִשְׂרָאֵל לֹא נִימִין,
עַד דְמַקְרֵבִי קָרְבָּנָא דִבְין הָעָרָבִים, וְאַסְתָּלִיקִי דִינֵין.
וְעוֹלָה הָוֹת אַתְוָקֵד עַל מְדֻבָּחָא, וּכְדִין הָוֹת לָהּ נִיחָא
מְפָלָא, וְלֹא אֲשֶׁתְּכָחֵךְ אֶלָא אַתְתָא בְּבָעַלְהָ, הֲדָא הוּא
דְכַתִּיב כִּי תָבָא וְגוֹ וְשַׁבְתָה הָאָרֶץ, נִיחָא וְדָא. (וַיִּקְרָא כָה)
וְשַׁבְתָה הָאָרֶץ שְׁבָת לִיִי, שְׁבָת לִיִי מִמֶשׁ.

תו פָתָח רַבִי אַלְעָזָר, (שמות כא) כִּי תָקַבֵּה עַבְדָּע עֲבָרִי שְׁשָׁנִים יַעֲבֹד וְגוֹ. בָגִין דְכָל בָר יִשְׂרָאֵל דָאַתָּגָזָר,
דָאַת בֵיהּ רְשִׁימָא קְדִישָׁא, אֵית לִיהּ נִיחָא בְשִׁמְטָה.
דָהָא דִילִיה הוּא הָהוּא שִׁמְטָה, לְנִיחָא בֵיהּ. וְדָא אַקְרֵי
שְׁבָת הָאָרֶץ, וְדָא חִירּוֹ אֵית בָהּ. נִיחָא בָהּ, כִּמָה דְשְׁבָת
נִיחָא הוּא דְכָלָא, הֲכִי נִמי שִׁמְטָה נִיחָא דְכָלָא, נִיחָא
הָוּא דְרוֹחָא וְגַופָא.